

ХАЙ ЖИВУТЬ XXX РОКОВИНИ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За більшовицькі кадри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова.

П'ЯТНИЦЯ

7

ЛИСТОПАДА

1947 р.

№ 1 (197)

Працівники радянської науки! Збагачуйте науку і техніку новими дослідженнями, винаходами і відкриттями! Сміливо ідіть по шляху новаторства! Рішуче впроваджуйте досягнення науки у виробництво!

СЛАВНА РІЧНИЦЯ

30 років назад трудящі нашої країни, керовані більшовицькою партією на чолі з великими вождями В. І. Леніним і Й. В. Сталіним, повалили владу капіталістів і поміщиків і встановили диктатуру пролетаріату. Створена була перша в світі соціалістична держава.

Наш народ, знищивши приватну власність на засоби виробництва, знищивши експлуатацію людини людиною, почав будувати нове, небачене ще в історії соціалістичне суспільство. Докорінно змінилися відношення людей; панування експлуататорів над експлуатованими, підкорення великих мас трудящих куцїм гнобителів змінилося дружнім товариським співробітництвом і соціалістичною взаємодопомогою вільних від експлуатації людей.

Жовтнева соціалістична революція в нашій країні мала величезне історичне значення для всього людства. Перемога Жовтневої революції, — вказував товариш Сталін, означає „корінний злам у визвольному русі світового пролетаріату, корінний злам у засобах боротьби і формах організації, в побуті і в традиціях, в культурі та ідеології експлуатованих мас всього світу“.

Ось чому Жовтнева революція викликала шалену ненависть всієї буржуазії, всіх захисників експлуаторського капіталістичного ладу. Імперіалісти та їх прислужники з табору „соціалістів“, клерикальна реакція, — всі сили старого відживаючого світу об'єдналися в поході проти країни соціалізму. Вони застосовували всі засоби боротьби проти нової соціалістичної держави: військову інтервенцію, економічну блокаду, брехливі обвинувачення і ьечувані наклепи. Радянський Союз витримав всі атаки ворогів; трудящі нашої країни під керівництвом партії Леніна—Сталіна розгромили інтервентів і білогвардійців, відбудували зруйноване громадянською війною господарство, здійснили сталінську програму індустріалізації сільського господарства, побудували соціалістичне суспільство.

У всеозброєнні економічної, політичної і військової могутності, скріплена морально-політичною єдністю і незламною дружбою народів СРСР зустріла наша країна віроломний напад озвірілих фашистських загартників. Натхнений глибокими почуттями патріотизму і гордості за свою Батьківщину, радянський народ виявив небачений масовий героїзм, розгромив німецьких фашистів, японських імперіалістів, відстояв здобутки Жовтня і врятував цивілізацію Європи від фашистських варварів.

Назрівняно виріс міжнародний авторитет і вплив Радянського Союзу. По закінченні війни Радянський Союз став на чолі демократії усіх країн, як рішуча сила в боротьбі проти імперіалізму за триваллий мир, за свободу і безпеку народів. Цим Радянський Союз завоював любов і повагу мільйонів простих людей усього світу.

До 30-річчя Жовтня радянська країна підходить упевнена в своїх силах. Весь наш народ напружено працює, виконуючи і перевиконуючи плани 4-ї сталінської п'ятирічки. Невпинно зростає наша промисловість. Великих успіхів домоглося в цьому році сільське господарство. Ростуть кадри радянської інтелігенції, з'являються все нові і нові сили в усіх галузях науки, техніки і мистецтва. Радянські вчені працюють над здійсненням сталінського лозунгу—в найближчий час перевершити досягнення закордонної науки і техніки.

Перед колективом нашого Університету стоять ті ж почесні і відповідальні завдання, що й перед всіма науковими і учбовими установами країни: виконати геніальні накреслення нашого великого вождя, рушити нашу науку вперед. Ми повинні рішуче засудити всяке схилення перед буржуазною наукою, бережно охороняти наші наукові завоювання від намагань привласнення їх зарубіжними вченими, вирощувати нові наукові кадри гідні нашої соціалістичної країни, гідні величній сталінській епохи.

СЛОВО ПРО ВІТЧИЗНУ

Вітчизно рідна! Мій великий краю!
Народе мій, незламний у боях!
До тебе слово сина промовляю,
Воно вогнем палає на устах.

Тобі, Вітчизно, тридцять славних років
І кожен рік героїзмом молодий.

Перемагають нас вчить Великий Сталін,
Тверда у нього, впевнена рука;
Які безмежні, неозорі далі
Він відкриває в світ для юнака!

Суворе слово молодого серця,
Вітчизно, ти життя мені дала,
Загартувала у страшному герці,
Дорогу показала, повела

Тому і силу нашу негасиму
Ніхто, ніде, ніколи не зборов,
І прапор наш серед вогню і диму
Підноситься над величчю будов.

Крізь дим боїв, крізь дні труда і пісні
До Леніним осяяних висот.
Нас не зламали вороги зловісні,
Все переміг, все вистраждав народ.

Вітчизно рідна! Непоборний краю!
Народе мій! У славні мужніх днів!
До тебе слово сина промовляю,
Щасливе слово, щире слово-спів!

Музикою гримить життя від кроків
вурові великої ходи.

Гр. В'ЯЗОВСЬКИЙ.

УНІВЕРСИТЕТ ЗА 30 РОКІВ

Після Великої Жовтневої соціалістичної революції, під керівництвом партії Леніна—Сталіна, відкрились грандіозні можливості для розквіту науки і культури, для розвитку середньої і вищої освіти. Двері вищих учбових закладів широко відкрились для робітників, селян і трудової інтелігенції. Зазнав буйного розквіту і Одеський Державний Університет ім. Мечнікова, що перетворився в могутній центр радянської науки, в могутній центр виховання висококваліфікованих кадрів, потрібних для нашої Соціалістичної Вітчизни.

Зроблено також силами вчених Університету значний вклад і в науку. Так, наприклад, лише силами професорського та викладовського складу, що зараз працює в Університеті, виконано понад 1700 наукових робіт, серед яких багато мають велике практичне і теоретичне значення.

До складу Університету входить 9 факультетів з чисельними кафедрами та 8 науково-дослідних закладів: Інститут фізики, Інститут біології, Ботанічний сад, Астрономічна обсерваторія, три музеї та Наукова бібліотека. За тридцять років Університет випустив тисячі спеціалістів, що плідотворно працюють в різних областях нашої славної соціалістичної Батьківщини. Серед вихованців Університету мало є керівників вищих учбових закладів, кафедр, науково-дослідних установ, немало є професорів, доцентів та викладовців вишів. Досить сказати, що зараз в самому Університеті працює на адміністративній та науково-педагогічній роботі 90 вихованців Університету. Серед них 17 зав. кафедр, 11 професорів, 35 доцентів, 54 викладачі.

В дні Великої Вітчизняної війни багато членів колективу нашого Університету захищали нашу славу Соціалістичну Батьківщину на фронтах, мужньо і віддано боролися за перемогу над чорними силами фашизму. Та ж частина колективу, що працювала в Університеті протягом трьох років в глибокому тилу, віддавала всі свої сили і знання для справи перемоги над лютим ворогом. В ці важкі для нашої країни часи Університет безперервно готував кадри, опрацьовував актуальні проблеми, допомагав фронтам. Недарма Університет користувався великим авторитетом і пошаною в тих місцях, де він працював.

Зараз колектив наукових робітників працює над великою кількістю актуальних проблем і тем, що збагатять нашу вітчизняну науку; весь колектив невтомно працює над вихованням висококваліфікованих спеціалістів, відданих нашій великій соціалістичній Вітчизні.

Проф. М. О. Савчук,
ректор Університету.

Ювілейна наукова сесія

З 29 жовтня по 3 листопада в Університеті відбувалася наукова сесія, присвячена 30 роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції. На пленарних засіданнях було заслухано 4 доповіді, а на секційних—82 доповіді.

В СТУДЕНТСЬКОМУ ГУРТОЖИТКУ

На честь XXX роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції в гуртожитку по вул. Пастера № 29 студентська рада організувала конкурс на кращу кімнату та провела шаховий турнір.

Першість у конкурсі завоювали мешканці кімнати № 9 (староста тов. Сорокін), № 46 (староста тов. Ковальчук), № 80 (староста тов. Волько) та інш. Всього відзначено шість кращих кімнат.

Переможцями по шахам вийшли студент IV курсу фізико-математичного факультету тов. Завольнюк (перше місце), студент I курсу юридичного факультету тов. Михайлов (друге місце) та студент V курсу фізико-математичного факультету тов. Ковтун (третє місце).

Студ. М. Щербина.

На агітпункті

Стрілки ведуть до агітпункту виборчої дільниці № 26 по виборах у місцеві ради.

Сюди збираються мешканці прикріплених будинків, щоб почитати газети, що розкладені на столі, спитати про значення незрозумілих питань, послухати живе слово агітатора. Щотижня для виборців проводяться бесіди на політичні теми, як, наприклад, „Партія Леніна—Сталіна—організатор наших перемог“, „Про міжнародне становище“, демонструють кінофільми, організують концерти.

75 агітаторів нашого Університету проводять роботу в будинках, вивчають з виборцями Конституцію СРСР і УРСР, Положення про вибори, розповідають про новини життя в нашій країні і за кордоном. Кращі агітатори Рубін, Глазунов, Грінберг, Сиваченко, Рабінович, Народницька часто бувають серед своїх виборців і допомагають їм розбиратись у всіх питаннях.

Л. Компанієць.

БАЖАЄМО УСПІХУ!

Сьогодні, в день 30 роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції, після майже шестирічної перерви виходить перший післявоєнний номер нашої багатотиражної університетської газети „За більшовицькі кадри“. Важливі і почесні завдання стоять перед нашою університетською газетою. В справі підготовки і виховання висококваліфікованих, озброєних всеперемагаючим вченням Леніна—Сталіна, радянських спеціалістів, вона повинна відіграти величезну роль. Ми не сумніваємось, що своє почесне і благородне завдання наша газета, розгортаючи більшовицьку критику і самокритику, виконає з честю.

РЕКТОРАТ, ПАРТБЮРО.

Університетська друкарня відновила свою роботу

До Великої Вітчизняної війни наш Університет мав свою друкарню, в якій видавались наукові праці Університету, а також газета-багатотиражка.

Німецько-румунські окупанти вивезли її. Шість років Університет не видавав своїх праць, не виходила друкована газета.

Радянський Уряд, наша рідна

більшовицька партія допомогли Університету в придбанні нової друкарні. Багато праці в організації друкарні доклав також ректор по науковій роботі доцент Є. Т. Мальований і директор друкарні М. С. Ходоров. Зараз друкарня відновила свою роботу.

Ф. П. Смагленко.

ВІН ЗАХИЩАВ ЗАВОЮВАННЯ ЖОВТНЯ

„Повісті про героїзм простих радянських людей“—так називається дипломна робота студента V курсу філологічного факультету І. Забоклицького. Її сторінки—це не тільки книжні цитати. В них постають попіл Смоленська, кров Сталінграда, біль за загиблих воїнів, радість перемоги. Вони написані не стороннім спостерігачем, а людиною, яка має великі бойові заслуги перед Батьківщиною, людиною, що відзначена 13 урядовими нагородами. Тема „недоланих“, „людей з чистою совістю“ стала його особистою темою.

І. Забоклицький почав війну солдатом під Одесою і закінчив її капітаном на Тихому океані. Героїзм, про який він пише в своїй дипломній роботі, для нього не абстрактне поняття. Це будні його життя на фронті. Танки Забоклицького бачили в Відні і в Будапешті, в Бухаресті і в Празі. Вони, одними з перших, перейшовши безводну пустелю Гобі, увірвались до манчжурського міста Тунляо, і 12000 японців разом з їхнім генералом склали перед ними зброю.

Під Сталінградом, в нічному бою, танковий екіпаж Забоклицького підбив два ворожих танки і взяв у по-

лон 100 фашистів. Його танкісти на заході форсували Дністро і на сході штурмували Мукден. І де б не був Забоклицький—в пекучих пісках Гобі чи на берегах голубого Дунаю—перед його очима стояв рідний університет, в якому він вчився перед війною. Університет був його майбутнім, реальною мрією, за яку він боровся з ворогом. Університет—це було те, що дала Забоклицькому Жовтнева революція. Син Жовтня, Забоклицький стійко і мужньо захищав його завоювання, захищав свій народ, своє право на освіту. І вже в громах канонад народжувалася тема його майбутньої дипломної роботи. Це була тема про таких же простих людей, як і він, тема про те, як ці прості люди героїчно відстоювали здобутки Жовтня. Забоклицький з честю проніс цю тему по звільненій від фашистських варварів землі. Вона прозвучала в його промові на Міжнародному студентському Конгресі в Празі влітку минулого року. Ця тема—тема його життя.

Дипломна робота Забоклицького—найкращий його подарунок 30-й річниці Великого Жовтня.

О. Семеновський.

НАШ ЧАС

Мені стільки ж років, скільки нашій радянській Батьківщині. Зо дня в день, з року в рік зростає ми, мужніючи в боротьбі. Перепліталася життя людей з долею Вітчизни. 30 років—це тридцять років упертої праці. Таке тридцятиріччя рівне вікам. І майбутні віки будуть жити наслідками великої праці нашого покоління.

Багато було і свят в нашому житті, але ми завжди зустрічали наші свята в труді і боротьбі. Ось і зараз ми зустрічаємо наше велике Жовтнєве свято в умовах напруженої праці і жорстокої боротьби. Весь світ охоплено цією боротьбою, тому, що боротьба ця іде за мир. Ця боротьба розділила людей на два непримиренних табори.

З одного боку—купка озвірілих імперіалістів, які підкрадаються темними завулками історії до своєї злочинської мети, підсвічуючи собі на шляху тьмяним світлом зо-

лотоного долара. Всі свої цілі вони зводять до божевільної „ідеї“ поневолення людства, всі свої засоби бачать в розв'язанні нової світової війни, всі свої надії покладають на атомну бомбу.

З другого боку—мільйони простих і чесних людей на чолі з великим Радянським Союзом. Ми йдемо широким шляхом правди і прогресу осяюючи собі шлях яскравим променем ідей марксизму-ленінізму. Наша мета—мир на землі і щастя людей. Наші засоби—праця й розум, наша надія—могутність нашої Батьківщини, незаперечлива закономірність історичного розвитку, мудрість нашої Комуністичної Партії.

Ми певні в нашій перемозі, тому що ми певні в правоті нашої справи. Ця віра підтримувала нас в червневому пеклі 1941 року, ця віра, ця правда озорує нас і зараз.

Ми певні в нашій перемозі тому, що на нас працює час. Хай деякі колишні союзники стали нашими ворогами. Ми завжди знали їм ціну і для нас це не з'явилося несподіванкою. Нам ніколи не зрадить наш вірний союзник—час. В нашому житті він знайшов свою ідеальну етимологічну відповідність з своїм лінгвістичним прототипом „Tempus.“ Наш час—це наші соціалістичні темпи. Ми могли до краю скорочувати час в масштабі п'ятиріч тому, що навчилися до краю розширяти його в масштабі хвилини.

Мине час, і як 100 років тому назад „неістовий Віссаріон“ заздрив нам, „онукам і правнукам“ своїм, так через 100 років наші онуки і правнуки будуть теж заздрити нам тому, що ми жили і боролися в героїчну епоху соціалізму, тому, що ми боролися і перемагали під керівництвом великого Сталіна.

А. Баренбойм,
студ. III курсу філ. ф-ту.

Пам'ятні дати

22 червня 1941 р. У дворі Університету мітинг. Гарячі патріотичні промови. Організуються винищувальні батальйони, народне ополчення. Студентська молодь добровільно йде до лав Червоної Армії.

22—28 липня 1941 р. Із сльозами на очах, але з непохитною вірою в перемогу університетський колектив залишає рідне місто.

Серпень 1941 р. Університетський колектив у місті Осипенко.

15 вересня 1941 р. Університет у місті Майкопі Краснодарського краю розпочав свою роботу.

Червень 1942 р. У дні війни Університет дає країні 80 висококваліфікованих спеціалістів.

5 серпня 1942 р. Університет евакуюється з м. Майкопа.

14 Жовтня 1942 р. Університет прибув у м. Байрам-Алі Туркменської РСР. 1-го листопада у Байрам-Алі почався навчальний рік.

10 квітня 1944 р. Незабутній вечір у житті нашого університетського колективу. Радіо принесло радісну звістку: Одеса звільнена від німецько-румунських загарбників доблесними військами III-го Українського фронту.

19 серпня 1944 р. Університет реевакуюється.

4 вересня 1944 р. Університет прибув до Одеси—міста-героя.

УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КОЛЕКТИВ ДОПОМІГ ФРОНТУ

Зимою 1941—1942 року наш Університет перебував у м. Майкопі. Навчання відбувалось нормально, хоча ворог був коло Ростова.

З майкопських аеродромів наші літаки вилітали на різні бойові операції проти фашистів, які перебували тоді в Криму. Глибокий сніг унеможливив дії нашої авіації. А дороги були хвилини. Наш університетський колектив дружно й організовано вийшов на снігоочисні роботи. Працювали з таким запалом і такими темпами, що завдання командування було виконано достроково.

І наші соколи-льотчики знову почали успішно бомбардувати ворожі позиції.

Доцент Г. С. Томашпольський.

По Університету

На всіх факультетах заочного відділу нашого Університету навчається більше 1000 студентів.

Цими днями відбувся перший повоєнний випуск. 25 студентів історичного та філологічного факультетів закінчили Університет.

У міських змаганнях санітарних дружин, що недавно відбулися, взяли участь і наші студенти. Комсомолки Денисенко, Єрошенко, Андрейченко—студентки історичного факультету зайняли в цих змаганнях перші місця.

Днями профком Університету підвів підсумки конкурсу на кращу профгрупу.

Перше місце зайняла профгрупа V курсу історичного факультету (профгруппа тов. Балан), яка домоглася високих показників в успішності, дисципліні та політмасовій роботі на курсі.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ.

Замовлення № 12. Тираж 1000